Ještě legalisace listin podle dlužnických úlev.

Nemohu sdíleti názor p. fin. komisaře Dra E. Krautmanna, projevený v Právní praksi, č. 7, str. 238, že osvobození od poplatků normované v § 30 vl. nař. č. 250/1935 vztahuje se také na legalisaci. I kdyby se podařilo dovoditi, že i v tomto případě lze podřaditi legalisace pod pojem listin, bylo by jim osvobození od poplatků odepříti podle odst. 2 cit. paragrafu, který ustanovil, že se ono osvobození nevztahuje na soudní řízení, nehledě k řízení knihovnímu. Legalisace není řízením knihovním, nýbrž jiným řízením nesporným, spravujícím se vlastními předpisy.

Stejný názor hájil jsem úředně i ohledně úkonů vidimačních a výpisů z knih pozemkových, a to z důvodů, s nimiž projevilo ministerstvo financí svůj převážný souhlas, jenž došel vyjádření ve sdělení č. 13 ministerstva spravedlnosti, Věst. str. 29/1937, které zní takto:

»Úlevy zemědělcům a zemědělská vyrovnání — osvobození od kolků a poplatků. Vznikly pochybnosti, zda osvobození od kolků a poplatků podle § 30 vlád. nař. z 21. prosince 1935, č. 250 Sb. z. a n., vztahuje se i na knihovní výpisy a úkony legalisační a vidimační, pokud se vyskytují v rámci předpisů cit. vlád. nařízení. Tyto pochybnosti vyvolala slova § 30, odst. 2 vl. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. »vyjímajíc knihovní řízení«. Podle náhledu ministerstva financí má slovní obrat »vyjímajíc knihovní řízení« svůj důvod v tom, že na knihovní podání a zápisy, které podle své povahy spadají do řízení knihovního, nevztahovalo by se osvobození od kolků a poplatků stanovené v odst. 1 cit. paragrafu vůbec, kdyby z tohoto ustanovení bylo vyňato veškeré soudní řízení, tedy i řízení knihovní. I kdyby tyto knihovní výpisy se pokládaly za listiny, nemohou již podle své povahy býti takovými listinami, kterými se podle cit. vládního nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem nebo mezi věřitelem a ručiteli a spoludlužníky dlužníka vzhledem k tomu, že věřitel nedosáhne úplného uspokojení své pohledávky.

Podle náhledu ministerstva financí netýká se uvedené osvobození žádosti o výpisy z pozemkové knihy též proto, že tu nejde o knihovní podání, t. j. o podání o zápisy do veřejných knih (srv. pol. 16, písm. c sazby soudních poplatků ve znění vyhlášky min. fin. z 10. ledna 1936, č. 9 Sb. z. a n., pokud se týče § 3, I zák. čl. XLIII/1914 ve znění čl. 2 B, I zák. č. 38/1922 a čl. II B, č. 1 zák. č. 120/1931 a § 2, odst. 5 zák. č. 255 z r. 1935 Sb. z. a n.).

Pokud jde o úkony legalisační, uvedlo ministerstvo financí, že osvobození podle § 30 vl. nař. č. 250/1935 se na ně nevztahuje proto, poněvadž tyto úkony jakožto úkony úřední nelze rovněž pokládati za právní jednání, listiny, knihovní podání a zápisy podle odst. 1 cit. paragrafu, nehledíc k tomu, že jde tu o úkony nikoliv řízení knihovního, nýbrž řízení nesporného, na které se zmíněné osvobození podle odst. 2 cit. paragrafu nevztahuje.

Výše uvedené platí obdobně, pokud jde o zemědělské vyrovnací řízení upravené vládním nařízením z 31. března 1936, č. 76 Sb. z. a n., ježto znění § 29, odst. 1 a 2 tohoto vl. nař. se shoduje s ustanovením § 30 vl. nař. č. 250/1936 Sb. z. a n. (Č. 6592/37).«

Ladislav Hlavatý.

Z redakce.

Toto a příští číslo jsou vydávány v rozsahu o 8 str. menším, poněvadž 1. číslo bylo větší o 16 stran; poslední čís. 10. bude míti opět rozsah normální 32 str., takže stanovený počet 320 stran celého ročníku bude správně dodržen.

Autoři článků v tomto čísle.

Univ. prof. Dr. Karel Kizlink, advokát ve Fryštátě ve Sl., Dr. E. J. Haas, advokát v Praze Dr. Leopold Kettner, adv. konc. Dr. Kurt Wehle, univ. doc. Dr. Jozef Fundárek, vrch. fin. kom. Dr. Jan Semerád, soud. rada Dr. Josef Frydrych, gen. sekretář Plod. bursy v Brně Dr. Alois Chytil, okr. soudce a předn. okr. soudu ve Chvalšinách Dr. Ladislav Hlavatý.